

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319.97.54
Fax : + 021 336.85.48
e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.413/2011

privind soluționarea contestației formulată de
SC .X.SRL din .X.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub
nr. 906.826/23.05.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. prin adresa nr..X./X./SIFCU/12.05.2010 înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/23.05.2011, asupra contestației formulată de **S.C. .X. .X. S.R.L.** din .X., zona industrială .X. X, strada X, nr.X, județ .X..

S.C. .X. .X. S.R.L. din .X. contestă Decizia pentru regularizarea situației nr.22/17.03.2011 emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. în baza Procesului verbal de control nr..X./214/SIFCU/14.03.2010, privind suma de .X. lei reprezentând:

.X. lei TVA;
.X. lei accesorii aferente.

În raport de data comunicării Deciziei pentru regularizarea situației nr.22/17.03.2011, respectiv 01.04.2011, așa cum rezultă din confirmarea de primire aflată în copie la fila nr.5 din dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. în data de **02.05.2011**, așa cum reiese din data stampilei registraturii aplicată pe contestație.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207, alin.(1) și art.209, alin.(1), lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației societatea regăsindu-se în anexa nr.2 la pozitia nr.X din Ordinul Nr. 2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este legal investită să se pronunțe asupra contestației **S.C. .X.S.R.L din .X..**

I. Prin contestația formulată, **S.C. .X.S.R.L. din .X.** solicita revocarea în parte a Deciziei pentru regularizarea situației nr.X/17.03.2011 emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., prin care au fost stabilite în sarcina sa obligații de plată suplimentare în sumă totală de .X. lei reprezentând TVA și accesorii aferente.

În susținerea contestației, S.C. .X.S.R.L. arată următoarele:

Urmare Deciziei nr.X/14.02.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care s-a revocat în parte Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată nr..X./23.04.2010 emisă în baza Procesului verbal de control nr.X/X/SIFCU/22.04.2010, ca fiind nelegale pentru stabilirea în sarcina societății a obligației de plată a TVA aferentă perioadei 01.01.2007-14.04.2007, organele de soluționare au dispus ca organele vamale să stabilească obligația principală de natura TVA aferente perioadei 15.04.2007-14.04.2009, precum și majorările de întârziere aferente.

În baza Deciziei nr.X/14.02.2011, organele vamale au emis Procesul verbal de control nr..X./X/SIFCU/14.03.2011 și Decizia pentru regularizarea situației nr.X/17.03.2011.

Societatea consideră ca acestea sunt nelegale în ceea ce privește obligarea sa la plata sumei de .X. lei reprezentând obligații principale de natura TVA aferente importurilor realizate în perioada 15.04.2007 – 14.04.2009, respectiv a sumei de X lei reprezentând accesorii aferente TVA.

Societatea susține că nu poate fi obligată la plata acestor sume deoarece a obținut Certificatul de amânare de la plata TVA în vamă nr.X/14.04.2009 eliberat de Autoritatea Națională a Vămirilor.

Societatea arată ca în aprilie 2007, a solicitat Autorității Naționale a Vămirilor emiterea unui certificat de amânare de la plata TVA, însă Autoritatea Națională a Vămirilor a refuzat emiterea acestuia prin decizia nr..X./18.05.2007 de respingere a cererii privind eliberarea certificatului de amânare de la plata TVA.

Societatea arata ca actele administrative emise de Autoritatea Nationala a Vamilor prin care s-a respins cererea privind eliberarea certificatului de amanare de la plata TVA in vama au fost anulate ca nelegale de Curtea de Apel Timisoara si Inalta Curte de Casatie si Justitie.

Societatea sustine ca in lipsa deciziei nelegale a Autoritatii Nationale a Vamilor, anulata de instantele de judecata, ar fi trebuit sa beneficieze de un certificat de amanare de la plata TVA in vama inca din luna mai a anului 2007, situatie in care la data efectuării controlului ulterior nici nu s-ar mai fi putut stabili in sarcina societatii obligatii de plata de natura TVA in vama, nici plata a penalitatilor aferente TVA, potrivit principiului *accessorium sequitur principale*.

In concluzie, societatea solicita revocarea in parte a Deciziei pentru regularizarea situatii nr.X/17.03.2011 emisă de Direcția județeană pentru accize si operațiuni vamale .X., prin care au fost stabilite în sarcina sa, obligații de plată suplimentare în sumă totală de **.X. lei** reprezentând TVA si accesorii aferente.

II . Prin Procesul verbal de control nr..X./X/SIFCU/14.03.2011 care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situatii nr.X/17.03.2011, organul vamal a avut ca obiect verificarea modului de respectare reglementărilor privind încadrarea tarifară a mărfurilor importate, verificarea corectitudinii privind valoarea în vamă declarată și baza de impozitare a TVA.

La controlul efectuat, organele de control vamal au avut în vedere motivarea Deciziei nr.X/14.02.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Organele de control vamal au recalculat TVA pentru declarațiile vamale înregistrate în perioada 01.01.2007-14.04.2007, când la importul de bunuri efectuat de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform art.153 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, taxele vamale nu se plăteau la organele vamale ci se înscria în decontul de TVA atât ca TVA colectată cât și ca TVA deductibilă.

La controlul efectuat in conformitate cu art.78 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 privind instituirea Codului Vamal Comunitar s-a constatat incalcarea reglementarilor vamale privind valoarea in vama si incadrarea tarifara.

Organele de control vamal au stabilit in sarcina S.C. .X.S.R.L. o diferenta de TVA de plata pentru operatiunile derulate in perioada 01.01.2007-22.04.2010 in suma de .X. lei asupra careia s-au calculat accesorii in suma de .X. lei.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

Prin Decizia nr.X/14.02.2011, Direcția generală de soluționare a contestațiilor a desființat Decizia pentru regularizarea situației nr..X./23.04.2010 emisă în baza Procesului verbal de control nr.X/X/SIFCU/22.04.2010 întocmit de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., deoarece organele de control vamal au stabilit diferență de TVA în vamă și accesorii aferente, atât pentru declarațiile vamale înregistrate în perioada 01.01.2007-15.04.2007, când taxa nu se plătea la organele vamale, ci se înscria în decontul de TVA, atât ca TVA colectată, cât și ca TVA deductibilă, cât și pentru declarațiile vamale înregistrate după această dată, iar în cuprinsul actului atacat diferențele de TVA și accesoriile aferente nu au fost calculate distinct în funcție de data modificării art.157 alin.4 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, urmând ca organele vamale să reanalizeze cauza în conformitate cu cele reținute în motivarea prezentei decizii și cu prevederile legale incidente în materie în perioada supusă controlului vamal.

Cauza supusă soluționării este dacă societatea poate beneficia de amânare la plata în vamă a TVA aferentă importurilor derulate în perioada 15.04.2007 – 14.09.2009, în condițiile în care pentru această perioadă nu detinea certificat de amânare a platii TVA în vama.

In fapt, în perioada 15 ianuarie 2007 – 14 septembrie 2009, societatea a introdus în țară, sub regim de import materii prime pentru centuri de siguranță, volane, parti și accesorii pentru acestea.

Organele vamale au recalculat valoarea în vamă pentru mărfurile importate stabilind de plată, în sarcina societății, o diferență de TVA în suma de .X. lei.

Singurul argument invocat de societate, pe care aceasta își întemeiază contestația este faptul că ar fi trebuit ca organul vamal să emită certificat de amânare de la plata TVA în vamă și pentru perioada derulării importurilor în cauză.

In drept, începând cu data de 15.04.2007, art.157 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, are următorul conținut:

“(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import.

(4) Prin exceptare de la prevederile alin. (3), în perioada 15 aprilie 2007 - 31 decembrie 2008 inclusiv, nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.[...]”.

Din interpretarea dispozițiilor normative mai sus menționate, se reține ca pentru declarațiile vamale înregistrate după data de 15.04.2007, societatea putea să nu plătească TVA în vamă, numai în condițiile în care ar fi deținut certificat de amânare la plata TVA în vamă, valabil pentru această perioadă.

Până la data emiterii prezentei decizii, societatea nu a făcut dovada deținerii unui certificat de amânare la plata TVA în vamă, valabil în perioada 15.04.2007 – 14.09.2009.

Certificatul de amânare de la plata taxei pe valoarea adăugată invocat de contestatoare are nr.X și a fost emis la data de 14.04.2009 în baza prevederilor art.157, alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acesta putând fi luat în considerare la momentul depunerii declarației vamale de import respectiv de punere în liberă circulație.

Hotărârile judecătorești invocate de contestatoare nu constituie temei pentru amânarea la plata TVA în vamă atât timp cât instanțele nu au dispus eliberarea unui certificat cu perioada de valabilitate retroactivă respectiv pentru perioada în care s-au derulat importurile.

În consecință, având în vedere că societatea nu a deținut un certificat de amânare la plată TVA în vamă pentru perioada derulării operațiunilor de punere în liberă circulație, în conformitate cu art.216, alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, contestația societății urmează să fie respinsă ca:

“a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;” pentru suma totală de .X. lei reprezentând TVA și accesorii aferente.

Față de cele reținute, în temeiul prevederilor legale ivocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingere ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr.X/17.03.2011 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./X/SIFCU/14.03.2010 încheiate de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală suma de **.X. lei** reprezentând:

.X. lei TVA;
.X. lei accesorii aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL,
X